

(P. Knudsen), nemlig i Skattekommissionens Betænkning af 1899.

Endnu ønsker jeg kun at røre ved et enkelt Punkt, som jeg ikke synes er, som det burde være. Som Formueskatten her ordnes for Københavns Kommune, ere jo de mindre Formuer helt frie. Det skal jeg ikke opholde mig ved. Hvad jeg ønsker at omtale, er den Grænse, ved hvilken Stigningen begynder. Formuer op til 100,000 Kr. beskattes med 0,3 pro mille, først naar vi komme over 100,000 Kr., stiger Beskatningen, idet der af den Del af Formuen, der er over 100,000 Kr., svares 0,6 pro mille. Med andre Ord, Skatten vil, naar vi passere Grænsen 100,000 Kr., ganske langsomt stige med Formuen, men aldrig naa de 0,6 pro mille. Den Grænse, hvorved denne Stigning begynder, er sat alt for urimelig højt. Jeg kan ikke erkende, at f. Eks. Formuer fra 50,000 Kr. til op imod 100,000 Kr. ikke ogsaa skulde kunne svare noget mere end de helt smaa Formuer. Selvfølgelig kunde det aldrig falde mig ind at lægge Lovforslaget Sten i Vejen ved at forlange, at der skulde tages meget stærkt Hensyn til den Slags Ting. Men naar vi nu skulle have et Udvalgsarbejde, vil jeg dog foreslaa, at man tager under Overvejelse, om den stigende Skala for Formueskatten ikke skulde begynde adskilligt længere nede. Saa vidt jeg i ganske kort Tid har kunnet regne det ud, vil en Flytning af denne Grænse fra 100,000 Kr. til 50,000 Kr., for saa vidt vi beholde de 0,3 og 0,6 pro mille, betyde en Indtægtsforøgelse paa omtrent 40,000 Kr. Det er muligt, at vi samtidig med, at Grænsen flyttes noget ned, for ikke at skabe en Indtægtsforøgelse, hvis man ikke vil have de Penge, kunde sætte Skattepromillen noget ned. Det er ganske irrationelt at tale om stigende Skala, naar Stigningen begynder ved 100,000 Kr., og der ganske sikkert ikke i København findes 2,000 Skatteydere, der falde ind under Stigningen. Jeg henstiller blot Tanken til Overvejelse, idet jeg i øvrigt anbefaler Forslaget paa det bedste. Det skulde i høj Grad glæde mig, om det kunde komme igennem i Aar. Desværre er det jo fremkommet paa et sent Tidspunkt. Dette skal ikke være nogen Bebrejdelse til den højtærede Minister, jeg tvivler ikke om, at det er fremkommet saa tidligt, som det overhovedet var muligt at faa det frem. Jeg ønsker blot, at et Forslag i den Retning maa blive gennemført saa snart som overhovedet muligt.

Birck: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerbjerg) finder Anledning til at tage Afstand fra den simple og naturlige Ændring, jeg ønskede at faa indsat i Forslaget, at Gentofte og Frederiksberg Kommuner skulde have de samme Regler, som vedtages for København, men han maa dog indrømme mig, at der er ikke blot en Mulighed, men vel ogsaa en Sandsynlighed for, at Gentofte og Frederiksberg Kommuner ved at undlade at bruge den høje progressive Skala, som her foreslaas, blive de sejrende i en Kamp om Skatteyderne. Vi have før set noget saadant. Det er en offentlig Hemmelighed, hvorledes f. Eks. Gentofte Kommune i sin Tid har sikret sig enkelte store Skatteydere, efter hvad der er paastaet for mig, ligefrem ved at slutte Akkord derom. Selvom en Procent mere eller mindre maaske ikke har saa meget at sige for en Rigmand, har man dog set dem, der var saa nøjeregnende, at de for at undgaa at faa dobbelt saa megen Skat var villige til at flytte ud af København, og jeg ønsker ikke, at den Kommune, som det ærede Medlem repræsenterer som Borgerrepræsentant, og som jeg tilhører som menigt Medlem, skal stilles ugunstigt i denne Kamp. I øvrigt kan det afværges ved en simpel Ændring, den er nem at gennemføre.

Det ærede Medlem udtalte sig imod det Ønske, jeg havde om Fradrag paa 800 Kr. hele Vejen. Saa lad os sige 700 Kr. Jeg har ikke et eneste Øjeblik tænkt paa, om der derved vilde blive flere eller færre kommunale Vælgere. Min Tanke er saa fjernet som muligt fra Valgeometri, jeg holder ikke en Gang af det, men jeg mener, at det er et rationelt Standpunkt at sige: Vi trække hele Vejen saa meget fra som skattefrit, og det er i Ratebeskatningen et Princip. Men hvis det ærede Medlem ønsker Ret til at sætte i Skat, antager jeg, at han ikke vil have Skalaen anderledes, end at der bliver en Grænse for Mindsteskatten, f. Eks. 4 Kr. eller 4 Kr. 80 Øre, ikke sandt? (*Borgerbjerg:* 2 Kr. er det efter Kommunalbestyrelsens Forslag). Ja, ifald de have Børn. Jeg synes i alt Fald, at saa vil det vise sig, at vi faa en meget stor Nedsættelse for de smaa Skatteydere. Men netop naar Ansvarsfølelsen skal styrkes, hvad den højtærede Indenrigsminister selv saa vel-talende og klogt hævdede, og hvad det ærede Medlem jo var enig med ham i, synes jeg, man ogsaa maa forlange, at i